02/08/2023

Ιστορίες του Δεκαπενταύγουστου για παιδιά (audio)

/ Νέοι και Εκκλησία

-Γιαγιά, πάλι θα τραγουδάνε οι κυρίες;

Ο Μανολάκης κρατούσε το χέρι της γιαγιάς καθώς ανηφορίζανε για το μοναστήρι... Τα κυπαρίσσια και τα πλατάνια τραγουδούσαν ψιθυριστά μέσα στις φυλλωσιές τους κι η δροσιά τους ανακούφιζε τη γιαγιά και τους άλλους προσκυνητές στο αυγουστιάτικο απομεσήμερο. Κι ο Μανολάκης έπαιζε κρυφτό με τις ηλιαχτίδες ανάμεσα στις σκιές της φυλλωσιάς...

– Δεκαπέντε μέρες, μέχρι τη γιορτή της **Κοίμησης της Παναγιάς** μας κάνουμε Παρακλήσεις κάθε μέρα, τη μεγάλη και τη μικρή. Η **Παναγιά** είναι μάνα, Μανολάκη μου, αγαπημένη του Χριστού μας και την παρακαλούμε όλοι μας αλλά οι μανούλες περισσότερο...

– Εσύ γιαγιά, είσαι γιαγιά…

Η γιαγιά βοήθησε τον Μανολάκη να καταλάβει πως η γιαγιά ήταν μανούλα δυο φορές, γιατί τα παιδάκια της είχαν γίνει κι αυτά μανούλες και μπαμπάδες…

Τα κεράκια έλαμπαν στην ασβεστωμένη εκκλησία και οι… κυρίες πάλι ακούγονταν να «τραγουδάνε» πιο πολύ από τους ψάλτες.

– Πολλοί την αγαπούσαν την Παναγία, γιαγιά, και είναι μαζεμένοι γύρω από το κρεβάτι της. Είδες όμως που ο Χριστός κρατάει κι ένα μωράκι στην αγκαλιά Του;

Στον δρόμο της επιστροφής ο Μανολάκης κρατούσε τη γιαγιά σφιχτά, γιατί ήταν απότομος ο κατήφορος και φοβόταν να μη στραβοπατήσει…

– Όλοι οι Απόστολοι και οι μαθητές του Χριστού, από τα πέρατα του κόσμου, οι Άγιοι και οι Άγγελοι προσκύνησαν την **Κοίμησή Της,** γιατί είναι η Μάνα τους που πήγε στον ουρανό…

Η γιαγιά κατάλαβε πως ο Μανολάκης σκεφτόταν την εικόνα της Κοίμησης, που προσκύνησαν…

– Το μωράκι που κρατάει ο Χριστός μας είναι η αγνή ψυχούλα της Παναγιάς μας, της μανούλας μας!

Το ροδαλό δειλινό απλωνόταν βασιλικά στον αυγουστιάτικο ουρανό, καθώς η βεράντα της γιαγιάς τους περίμενε... Το γλυκό κεράσι με το παγωμένο νερό ήταν κιόλας σερβιρισμένο. Βέβαια ο Μανολάκης περίμενε σοκολατίτσες από τον παππού, αλλά ήξερε πως τις δεκαπέντε αυτές μέρες ήταν νηστεία. Η γιαγιά έλεγε πως το να νηστεύουμε από φαγητά που μας αρέσουν, μας βοηθάει να «νηστεύουμε» κι από τις αδυναμίες μας και να προσευχόμαστε πιο πολύ στην Παναγιά μας και να τη νιώθουμε μάνα μας.

– Καλό βέβαια είναι να σκεφτόμαστε κι αυτούς που δεν έχουν όσα καλά έχουμε εμείς, να δοξάζουμε τον Θεό και να τους αγαπάμε πιο πολύ...

Ο **Μανολάκης** δεν τα πολυκαταλάβαινε όλα αυτά, όμως η αγάπη της γιαγιάς τα ταχτοποιούσε όλα μέσα του και δεν ήθελε να της αρνηθεί.

Το αυγουστιάτικο φεγγάρι μεγάλωνε κάθε μέρα πιο πολύ στον ουρανό...

-Αύριο πάλι..., σκέφτηκε ο Μανολάκης.

Δ.Σ.

Αν θέλεις να ακούσεις την ιστορία, κάνε κλικ παρακάτω.

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2023/08/Dekapentaygoustos.mp3

Παρακάτω μπορείς ν΄ ακούσεις δύο ύμνους που ψάλλονται στις Παρακλήσεις του Δεκαπενταύγουστου. Είναι μικροί και μπορείς να τους μάθεις και συ εύκολα. Ψάλλει η βυζαντινή χορωδία «Ρωμανός ο Μελωδός & Ιωάννης ο Δαμασκηνός». (εκδόσεις ΖΩΗ)

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2023/08/PresbeiaProstasia.mp3

Πηγή: Pemptousia.gr